

ГЛАВА 2.

както го видѣхте да отхожда на небо-то.
 12 ^гТогази ся върнахъ въ Иерусалимъ отъ горъ-тъ нарицаемъ Елеонскъ, която е близу до Иерусалимъ, единъ сѣботенъ день пакъ.
 13 И когато въздохъ, възлѣдохъ ^ввъ горнищъ-тъ дѣто живѣехъ ^аПетръ и Іаковъ и Іоаннъ и Андрей, Филиппъ и Фома, Варооломей и Матѣй, Іаковъ Алфеевъ
 14 и ^бСимонъ Зилотъ, и ^вГуда Іакововъ. ^гТѣ всички единодушно, ^дсъ жены-тъ и Маріѣ мѣкъ-тъ Іисусовъ, и ^есъ братія-та му, бѣхъ непрѣстатно въ молитвъ и моление.
 15 И прѣвъ тѣя дни станъ Петръ по срѣдъ ученицы-тъ, и рече: (а число-то на тѣзи които ся намѣрувахъ тамо бѣше до сто и двадесетъ души.) Мѣжѣ и братіе, грѣбуваше да ся испълни това писаніе, ^акоето прѣдрече Духъ Святый чрѣвъ уста-та Давидовъ за Іудъ, ^бкойто станъ водителъ на тѣзи, които хваняхъ Іисуса. Защото ^вбѣше причисленъ съ насъ, и зѣлъ бѣ дѣлъ въ ^гтѣхъ службѣ. ^дТой прочее спечали нивъ ^еотъ запалъ на ^жсоуж-тъ неправдъ, и като падна на очи-тъ си просѣднъ ся прѣвъ срѣдъ, и истекохъ всички-тъ му чрѣва. И това станъ извѣстно на всички-тъ жители Иерусалимскы, така щото тая нива ся нарече по языкъ-тъ имъ Акелдама, сирѣчь, Нива кръвна. Защото е писано въ книгъ-тъ на Псалмы-тъ: ^а„Да бѣде жилище-то му пусто, и да нѣма който да живѣе въ него;“ и
 21 ^б„Чинъ-тъ му другъ да земе.“ И тѣй, отъ чловѣцы-тъ които ся нахождахъ съ насъ прѣвъ всичко-то врѣме, въ което влизаше и излизаше между насъ Господъ
 22 Іисусъ, ^аКато начнъ отъ крещеніе-то Іоанново до день-тъ въ който ся ^бвъзнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ трѣбва да бѣде съ насъ свидѣтель на възкресеніе-то му.
 23 И поставихъ двамина, Іосифа нарицаемаго ^аВарсава, (който ся наименова Іустъ),
 24 и Матѣя, и помолихъ ся и рекохъ: Ты, Господи, ^бсърдцевѣдче на венчкы, покажи отъ тѣя двамата-та одного когото си избралъ,
 25 ^вДа земе дѣлъ-тъ на тѣзи службѣ и на апостолство-то, отъ което испадна Іуда
 26 за да отиде на свое то си мѣсто. И дадохъ жрѣбѣ-та си, и падна жрѣбѣ-то на Матѣя, и счете ся съ единадесетъ-тъ апостолы.

1 И когато настанъ ^адень-тъ на Петдесетницъ-тъ, всички-тъ бѣхъ единодушно
 2 ^бсѣбрали на едно. И ^ввнезапу станъ екотъ отъ небо-то, като че идѣше силно духание отъ вѣтръ, и ^гиспѣлни всички-тъ
 3 кѣжѣ дѣто сѣдѣхъ. И явихъ имъ ся языци като огненны, които ся раздѣлявахъ, и сѣднъ на всякого отъ тѣхъ ^а
 4 ^беднѣ. И ^виспѣлихъ ся всички съ Духа Святаго, и начнхъ ^гда говорять чужды языцы, както Духъ-тъ имъ даваше
 5 да говорять. А ^атогавъ имаше въ Иерусалимъ да живѣхъ Іудей, чловѣци благочестиви отъ всякой народъ що има подъ
 6 небо-то. И щомъ ся расчу това сѣбра ся народъ-тъ и смутнихъ ся; защото всякой единъ отъ тѣхъ чуаше гы да говорять неговъ-тъ языкъ. И смаяни всички чудѣхъ ся, и думахъ си единъ на другой:
 7 Это, всички тѣзи които говорять не сѣ ли ^аГалилеяне? И какъ нѣй ^бмы чумъ ^аговорять всякой по собственый-тъ нашъ
 9 языкъ въ който смы родени, Парѣяне и Мидяне и Еламиты, и които населяватъ Месопотаміѣ, Іудейъ и Каппадокіѣ, Понтъ и Азіѣ, Фригіѣ и Памфиліѣ, Египетъ и Ливійскы-тъ страны които сѣ около
 11 Кириѣхъ, и чужденци отъ Римъ, Іудей и прозелити, Критяне и Арабе, чумъ гы да говорять по наши-тъ языци величія-та Божки. И смаяни всички недоумѣвахъ ся, и единъ другой си думахъ: Какво ли ще е това? ^аДругы ^бимъ ся присмивахъ и казувахъ: Че сѣ пили много сладко вино.
 14 А Петръ съ единадесетъ-тъ станъ, възвыси гласъ-тъ си, и проговори имъ: Мѣжѣ Іудеяне, и всинца които живѣте въ Иерусалимъ; това да знаете, и дайте вниманіе на мои-тъ думы; Защото тѣзи не сѣ пиани, както вы мыслите; ^апонеже е
 16 третій часъ на день-тъ; Но това е рече-но-то чрѣвъ пророка Іоуила: „И ще бѣде
 17 ^авъ послѣдни-тъ дни, казува Богъ, ^бще излѣхъ отъ мой-тъ Духъ на всякъ плть; и ще пророкуватъ сынове-тъ ви и ^вдѣщери-тъ ви, и юноши-тъ ваши видѣни
 18 ще снѣвувать. И ^аще прѣвъ оныя дни ^бще излѣхъ отъ Духа моего на рабы-тъ мои и на рабыни-тъ мои, и ^вще пророчеству-
 19 вать. И ^аще покажъ чудеса на небо-то

г Лук. 24; 52.
 б Гл. 9; 37; 39. 20; 8.
 в Мар. 10; 2, 3, 4.
 г Лук. 6; 15.
 д Лук. 1.
 и Гл. 2; 1, 46.
 и Лук. 23; 49, 55. 24; 10.
 б Мар. 13; 55.
 в Псал. 41; 9. Іоан. 13; 18.
 г Лук. 22; 47. Іоан. 18; 3.
 д Мар. 10; 4. Лук. 6; 16.
 е Ст. 25. Гл. 12; 25, 20; 24.

21; 19.
 ж Мар. 27; 5, 7, 8.
 зк Мар. 26; 15. 2 Пет. 2; 15.
 а Псал. 69; 25.
 б Псал. 109; 8.
 в Мар. 1; 1.
 г Ст. 9.
 д Іоан. 15; 27. Ст. 8. Гл. 4; 33.
 е Гл. 15; 22.
 ж 1 Цар. 16; 7. 1 Лѣт. 28; 9.
 з 29; 17. Пер. 11; 20. 17; 10.

Гл. 15; 8. Отк. 2; 23.
 а Ст. 17.
 —
 а Лев. 23; 15. Втор. 16; 9.
 б Гл. 20; 16.
 в Гл. 1; 14.
 г Гл. 4; 31.
 д Гл. 1; 5.
 е Мар. 16; 17. Гл. 10; 46. 19;

6. 1 Кор. 12; 10, 28, 30.
 13; 1. 14; 2 и др.
 в Гл. 1; 11.
 ж 1 Сол. 5; 7.
 з Псал. 44; 3. Іез. 11; 19. 36; 27. Іоан. 2; 28, 29. Зах. 12; 10. Іоан. 7; 38.
 и Гл. 10; 45.
 і Гл. 21; 9.
 к Гл. 21; 4. 9; 10. 1 Кор. 12; 10, 28. 14; 1 и др.
 л Іоан. 2; 30, 31.